

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτήτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΠΡΟΔΡΟΜΟΙ ΘΥΕΛΛΗΣ

Ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην παρέρχονται αἱ ἡμέραι ἄλλ' ἀντὶ νὰ καθαρίζεται ὁ ὀρίζων ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον θολοῦται, βαρεῖς δ' ἐπικρέμονται οἱ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ κίνδυνοι, τοσοῦτῳ δὲ μᾶλλον βαρύτεροι, καθ' ὅσον ὁ τέως ὑπολανθάνων πρὸς τοὺς συμμάχους Βουλγάρους ἀνταγωνισμὸς ἤρξατο νὰ καθίσταται ἐναργέστερος, οὐχὶ ἀπὸ μόνον τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ, ἀφοῦ οὐχὶ ἄπαξ τὰ Βουλγαρικὰ στρατεύματα, λάθρα κατὰ μεγάλους ὄγκους ἀθροιζόμενα καὶ πυροβολικὸν ἄγοντα, ἀπεπειράθησαν νὰ ἐκτοπίσωσι τὰς μικρὰς ἑλληνικὰς φρουρὰς, τὰς ἐγκατεστημένας εἰς διάφορα σημεῖα τῆς καταληφθείσης χώρας καὶ νὰ καταλάβωσιν αὐτὰ ταύτας, δημιουργοῦντα οὕτως δικαιώματα διεκδικήσεως τῆς κατεχομένης ὑπ' αὐτῶν χώρας, ὁπότεν ἤθελε τεθῆ ἐπὶ τοῦ τάπητος τὸ ζήτημα τῆς διανομῆς, ἣν ἡ Βουλγαρία ἐννοεῖ νὰ κανονίσῃ μονομερῶς μετ' ἐνὸς ἐκάστου καὶ οὐχὶ ἐν κοινῇ συνδιασκέψει τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν τεσσάρων συμμάχων.

Ὅλοι γνωρίζομεν τὰς αἰτίας καὶ τὰς συμπλοκὰς τῆς Νιγρίτης καὶ τῶν Ἐλευθερῶν, ἡδὴ ὅμως ἐπανειλημμένα τηλεγραφήματα γνωρίζουσιν ἡμῖν ὅτι περὶ τὸ Παγγαῖον διεξάγεται ἀπὸ διημέρου σοβαρὰ πρὸς μεγάλας Βουλγαρικὰς δυνάμεις μάχη περὶ τῶν ἀποτελεσμάτων ἧς μέχρι τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφομεν οὐδεμίαν ἔχομεν πληροφορίαν. Ἡ τοιαύτη συστηματικὴ τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων ἐνέργεια οὐδεμίαν δύναται νὰ ἀφίση ἀμφιβολίαν περὶ τῶν διαθέσεων τῶν συμμάχων δι' οὗς μετὰ τοσαύτης περιφυλακτικῆς ἐμαλαύχουν ἐνώπιον τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ οἱ ὑπεύθυνοι, χειροκροτούμενοι μάλιστα, ἂν δὲν ἀπατώμεθα.

Στέργουνσι κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὰ 6)10 τῆς καταληφθείσης, χώρας, ἀφίνοντες κατ' ἀνάγκην τὰ 4)10 εἰς τοὺς τρεῖς συμμάχους των, χωρὶς ὅμως νὰ παύσωσιν εἰς τὸ μέλλον στρέφοντες τὰ βλέμματα πρὸς τὴν Θεσσαλονίκην, ἣν, βιαζόμενοι ἀπὸ τὰ πράγματα, ἀναγνωρίζουσιν Ἑλληνικὴν, ἀλλὰ μὲ περιοχὴν τοιαύτην ὥστε νὰ καθίσταται ἐντελῶς ἀδύνατος ἡ ὀχύρωσις αὐτῆς, ἀλλὰ μὲ περιοχὴν τοιαύτην ὥστε βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον νὰ σβεσθῆ πᾶσα ἐν αὐτῇ

ἐμπορικὴ κίνησις καὶ νὰ μεταβληθῆ μετ' οὐ πολὺ εἰς νεκρὰν πόλιν, παρὰ τὰς παραδόξους ἐκείνας περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Θεσσαλονίκης θεωρίας τοῦ ἐκείσε οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ τινος νεοτεύκτου ἐκ τῆς φάλαγγος τῶν νέων ἀνδρῶν οἰκονομολόγου προσεπικουροῦντος τῷ κ. Οἰκονομικῷ ἐπιτρόπῳ.

Καὶ γνωρίζουσιν ὅτι οὕτως ἐργαζόμενοι θὰ ἴδωσιν ἐξεγειρομένους κατὰ τῆς ιδέας τῆς εἰς θάνατον ἐμπορικὸν καταδίκης τῆς Θεσσαλονίκης καὶ αὐτοὺς τοὺς ἑτερογενεῖς πληθυσμούς της, ἀλλὰ καὶ τὰς δυνάμεις ἐκείνας τῆς Εὐρώπης ὧν οἱ ὑπήκοοι διακινδυνεύουσι μέγιστα συμφέροντα ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ θὰ καταλήξωσι φυσικῶς εἰς τὸ συμπέρασμα τῆς παραδόσεως εἰς τοὺς Βουλγάρους, ἀφοῦ ἡ εἰς τὴν Ἑλλάδα προσάρτησις εἶναι ὁ ἐμπορικὸς θάνατος, ἡ δὲ διεθνοποίησις ἀνεπίκτος.

Δὲν γνωρίζομεν τί δυνάμεθα ν' ἀντιτάξωμεν κατὰ τῆς τοιαύτης ἀπληστίας τῶν φίλων συμμάχων, ὧν τὸ ἐπηρμένον βλέπομεν καὶ ἐν Λονδίῳ εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ δόκτορος Δάνεφ, καὶ ἐν Σοφίᾳ εἰς τὰς δηλώσεις τοῦ στρατηγοῦ Σαβῶφ, καθ' οὗ τὴν κρίσιν ἐντὸς 5 ἡμερῶν τὰ Βουλγαρικὰ στρατεύματα δύναται νὰ φθάσωσιν εἰς Ἀθήνας καὶ Βελιγράδιον, καὶ εἰς τὴν Μακεδονίαν, ὅπου πᾶσα πρᾶξις πᾶσα κίνησις τῶν Βουλγαρικῶν στρατευμάτων μόνον σκοπὸν ἔχει νὰ πλήξῃ τοὺς συμμάχους, ἐν μόνον ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἀπὸ τοῦδε καὶ εἰς τὸ ἐξῆς ὀφείλομεν νὰ διατελώμεν ἐν ἐπιφυλακῇ, διότι ἄρχεται ἡ μέχρι θανάτου μονομαχία μας πρὸς τοὺς Βουλγάρους.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΕΥΤΑΞΙΟΥ ΑΓΟΡΕΥΣΙΣ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ Ἡ ΘΡΑΚΗ ΚΑΙ Ἡ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΥΠὸ ΕΠΟΨΙΝ ΙΣΤΟΡΙΚΗΝ ΚΑΙ ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΗΝ

Ἡ αἰμοδοξία, κύριοι, τῆς Κυβερνήσεως ὑπὸ ἐποψίαν οἰκονομικὴν θὰ ἦτο κἄπως δεδικαιολογημένη, εἰάν ὡς γέρας τῶν νικῶν ἡμῶν ἐμέλλομεν πράγματι νὰ λάβωμεν πάσας τὰς ἐκ τοῦ Τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπελευθερουμένας ἑλληνικὰς χώρας τῆς Ἑλλοικῆς χερσονήσου, αἵτινες ἀνήκουσιν εἰς ἡμᾶς διὰ λόγους ἱστορικοὺς καὶ ἐθνολογικοὺς. Αἱ χώραι αὗται εἶνε, πλὴν τῆς Ἡπείρου, ἡ Θράκη καὶ ἡ Μακεδονία, περὶ τῶν ὁποίων ἄς μοι ἐπιτραπῆ παρακαλῶ, νὰ εἴπω ὀλίγας λέξεις ἰδιαιτέρως, ἀφοῦ ἐν τῇ τελευταίᾳ αὐτῶν διήγησά ἐπιτὰ ὀλίγη, ἐτη, τὰ ἀκμαϊότερα

τοῦ βίου μου, ἀγωνιζόμενος καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῇ, ὄση μοι δύναμις, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους ἡμῶν.

Ἐν Θράκῃ κύριοι, καὶ Μακεδονίᾳ διεξάγουσιν ἀνεκαθεν ἀγῶνα ἐπικρατήσεως ἀφ' ἐνὸς μὲν οἱ Σλαῦοι καὶ οἱ Βούλγαροι, ὡς ἐπήλυδες, ἀφ' ἑτέρου δὲ οἱ Ἕλληνες, ὡς αὐτόχθονες. Ὅτι οἱ Ἕλληνες εἶναι οἱ αὐτόχθονες μαρτυρεῖ τρανῶς ἡ ἱστορία, προσεπικουροῖ δὲ καὶ τὸ γεγονός, καθ' ὃ ὁ ἐπισκεπτόμενος τὰς χώρας ἐκείνας τὴν σήμερον ἀνὰ πᾶν σχεδὸν βῆμα προσκόπτει εἰς μνημεῖα τοῦ παλαιοῦ ἑλληνικοῦ βίου, αἵτινα μαρτυροῦσι φωνῆν ἀφιέντια διακηρύττουσι ἀκαὶ αὕτη γῆ ἑλληνικὴ εἶναι.

Οἱ Σλαῦοι καὶ οἱ Βούλγαροι ἀπὸ τῆς πρώτης ἐμφανίσεώς των ἐπὶ τῆς Ἑλλοικῆς χερσονήσου, ἐγκατασταθέντες μονίμως ἐν τῇ πέραν τοῦ Αἴμου χώρᾳ, τῇ δικηκούσῃ μέχρι τοῦ Δουνάβεως καὶ καλουμένη ἐκτοτε Βουλγαρία, ἐπέδραμον πολλάκις ἐναντίον τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας, δηρῶντες καὶ καταστρέφοντες κυρίως τὴν ὑπαίθρου αὐτῶν χώραν καὶ ἐπεκτείνοντες πρὸς καιρὸν τὸ κράτος των ἐπ' αὐτῶν. Ἀλλὰ θάπτιον ἢ βράδιον ἐξηραγκάζοντο πάντοτε ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὴν πέραν τοῦ Αἴμου χώραν.

Εἶνε, κύριοι, ἀληθές, ὅτι οἱ Σλαῦοι καὶ οἱ Βούλγαροι, εἰσχωρήσαντες ὀλίγον κατ' ὀλίγον εἰς τὰ βόρεια διαμερίσματα τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας, κατώρθωσαν πολλοῦ αὐτῶν νὰ ἐδρῶσιν ἐν πλειονοψηφίᾳ, νὰ μεταδώσωσι δὲ καὶ τὴν γλῶσσαν των, ὡς ἀπλουστερὰν καὶ εὐκολωτέραν πρὸς ἐκμάθησιν, εἰς τοὺς ἐκεῖ Ἕλληνας. Ἀλλ' οὕτοι, καίτοι ἀποβαλόντες τὴν μητρικὴν των γλῶσσαν ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ, διέσωσαν ὅμως ἀείποτε ἀκμαίαν τὴν ἐθνικὴν των συνείδησιν, ὡς μαρτυρεῖ ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα, ἡ οὕσα ἀνεκαθεν παρ' αὐτοῖς ἐν χρήσει ἐπ' Ἐκκλησίας καὶ ἐν τοῖς σχολείοις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς ἐπήλυδας Σλαῦους καὶ Βουλγάρους, παρ' οὓς ἐκπαλαί ἦτο ἐν χρήσει ἡ σλαβονικὴ γλῶσσα.

Οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος βουλγαρόφωνοι Ἕλληνες ἀντίστησαν ἐρωμένως κατὰ πάσης ἀποπειρας, γενομένης παρ' αὐτοῖς πρὸς ἀποσκήπτῃσαν ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ πρὸ τῆς ἐπικηρύξεως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σχίσματος κατὰ τῶν Βουλγάρων καὶ μετ' αὐτῆν. Καὶ ὑπῆρξε μὲν ἐποχὴ, καθ' ἣν ἐκεῖ, ἐνθα ἀπαντῶσιν αὐτοὶ, ἀνεγνωρίζοντο ὑπὸ τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν μόναι αἱ ἐκ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐξαχθέντες ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαί. Τότε δὲ οἱ σχισματικοὶ Βούλγαροι τοὺς ἀπεκάλουν πατριαρχικοὺς Βουλγάρους, ἰσχυρίζόμενοι ὅτι κατ' ἀνάγκην παρέμενον τοιοῦτοι, ἵνα ἀπολαύσωσι τῆς προστασίας τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν ἀρχῶν ἀπέναντι τῶν Τουρκικῶν.

Ἀλλὰ, κύριοι, ἤλθε καιρὸς, καθ' ὃν ἡ Βουλγαρία, γενομένη ἡμιποσιτελῆς ἡγεμονία, κατώρθωσε νὰ ἐκδοθῶσι παρὰ τοῦ Σουλτάνου βεράτια, δι' ὧν ἀνεγνωρίσθησαν καὶ σχισματικαὶ ἐκκλησιαστικαὶ ἀρχαί, ἔχουσαι τὰ αὐτὰ δικαιώματα μὲ τοὺς Ἕλληνας Μητροπολίτας ἀπέναντι τῶν Τουρκικῶν ἀρχῶν, διαθέτουσαι δὲ καὶ πλείονα ὕλικά μέσα πρὸς ἀποτελεσματικώτερον προστασίαν τῶν σχισματικῶν Βουλγάρων. Ἐκτοτε ἐδοκιμάσθη, ὡσπερ χυσοὺς ἐν πυρὶ, τὸ ἐθνικὸν φρόνημα τῶν βουλγαροφώνων Ἑλλή-

νων, ούτινες και ούτω παρέμειναν πιστοί εις τὸν Ἑλληνισμόν, παρ' ὅλας τὰς ἀλατῆρας ὑποσχέσεις, τὰς δολοπλοκίας και τὸν ἄγριον διωγμὸν, τὸν ὁποῖον αὐτοὶ ἐφίσταντο συκοφαντούμενοι παρὰ τῶν σχισματικῶν Βουλγάρων.

Ἐκίστε οὗτοι ἀποκολοῦσιν αὐτοὺς «γραικομάν», ἢτοι ἑλληνομανεῖς, διότι τοὺς θεωροῦσιν ὡς φανατικωτέρους Ἑλληνας και αὐτῶν τῶν ἑλληνοφώνων δημοφύλων μας. Καὶ εἶνε αὐτοὶ πράγματι τοιοῦτοι, εἰ και ἐδρίσκονται δυστυχῶς και παρ' ἡμῖν οἱ νομίζοντες ὅτι πρόκειται ἁπλῶς περὶ Βουλγάρων, ἐκκλησιαστικῶς μόνον ἀποκρουόντων τὸ σχίσμα και μερόντων πιστῶν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον. Ὁχι, κύριοι, πρόκειται περὶ Ἑλλήνων ἀφαιρητῶν, οὔτινες, ἀνερχόμενοι εἰς ἑκατοστίας χιλιάδων, ἀπὸ δεκαετηρίδων ἤδη πρωταγωνιστοῦσιν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας και τοῦ Γένους ἡμῶν ἐναντίον τῶν παντοίων ξενικῶν προπαγανδῶν. Ἐγὼ δὲ, εἰδὼς κάλλιστα τὸν χαρακτήρα αὐτῶν, ὁμολογῶ ὅτι μετὰ φρίκης ἀναλογίζομαι, ὁποῖα μοῖρα ἀναμένει αὐτοὺς, ἂν ποτε περιπέσωσιν εἰς χεῖρας τῶν ἀμελιτών διωκτῶν τῶν σχισματικῶν.

Μετὰ τῶν βουλγαροφώνων, κύριοι, ἀπαρτίζομεν οἱ Ἕλληνες πλειονοψηφίαν ἐν τῇ μέσῃ Μακεδονίᾳ, διότι περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ χαρακτήρος τῆς νοτίου Μακεδονίας και ὁλοκλήρου σχεδὸν τῆς Θράκης, τῆς πρὸς νότον τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, οὐδεμία σοβαρὰ ἀμφισβήτησις ἐγγωρεῖ. Ἐγὼ, τοῦλάχιστον, οὐδὲν ἄμφιβάλω ὅτι, ἐὰν οἱ κάτοικοι αὐτῶν ἐκαλοῦντο ν' ἀποφασίσωσι περὶ τῆς τύχης τῶν διὰ δημοψηφίσματος, χωρὶς ν' ἀσκηθῇ ἐπ' αὐτῶν βία, θὰ ἐκηρύττοντο ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας.

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν κατωτέρω τὰ πρὸς τὸν Ἐμπορικὸν Σύλλογον τῆς ἡμετέρας πόλεως διαβιβασθέντα ἔγγραφα σχετικῶς πρὸς τὰς ἐνεργείας αὐτοῦ διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν προσεγγίσεων τῶν ἀτμοπλοίων τῶν Messageries Maritimes εἰς τὸν λιμένα μας.

Σύρος τῇ 12 Μαΐου 1913.

Κύριε Πρόεδρε,

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ φέρω εἰς γνῶσιν Ὑμῶν διὰ τοῦ ἐγκλειστοῦ ἀντιγράφου, τὸ κείμενον ἐνὸς ἐγγράφου ὑπὸ χρονολογίαν 30 Ἀπριλίου, ληφθέντος ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, εἰς ἀπάντησιν τῆς παρ' ἐμοῦ γενομένης κοινοποιήσεως τῆς ὑμετέρας Ἐκθέσεως πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν Θαλασσίων Διαπορθμεύσεων, ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς καταργήσεως τῶν προσεγγίσεων τῆς εἰς Σῦρον, ὡς εὐηρεστήθητε νὰ μοὶ τὸ ζητήσητε διὰ τῆς ἀπὸ 29 Ἰανουαρίου (11 Φεβρουαρίου) ε. ε. Ὑμετέρως ἐπιστολῆς.

Εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦτο εἶναι προσηρτημένη και ἡ ἀπάντησις τῆς Ἐταιρείας τῶν Θαλασσίων Διαπορθμεύσεων πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἧς ἀντίγραφον εὐρίσκατε ἐπίσης ἐγκλειστον.

Βεβαιωθῆτε ὅτι λυποῦμαι τόσον ὅσον και Ὑμεῖς ὁ ἴδιος, διότι ἡ ἀπάντησις αὕτη δὲν εἶναι εὐνοϊκὴ πρὸς τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν Ὑμῶν, τὴν ὁποῖαν δὲν ἔλλειψα νὰ ὑποστηρίξω δι' ἐπιχειρημάτων προσωπικῶν λίαν ἐπιμόνων.

Παρακαλῶ Ὑμᾶς, Κύριε Πρόεδρε, νὰ δεχθῆτε, και διαδιδάσητε τῷ Ἐμπορικῷ Ἐπιμελητηρίῳ Ἐρμουπόλεως, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἄκρας ὑπολήψεώς μου μετὰ τῆς ὁποίας διατελῶ.

Ὅλος πρόθυμος
Ὁ Πρόξενος τῆς Γαλλίας
Robin

Πρὸς τὸν Κύριον Πρόεδρον
τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου
Ἐρμουπόλεως

Παρίσιον τῇ 30 Ἀπριλίου 1913.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν

Πρὸς τὸν Κύριον Robin

Πρόξενον τῆς Γαλλίας ἐν Σύρῳ

Λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ διαδιδάσω Ὑμῖν ὅδε ἐπισυνημμένον ἀντίγραφον τῆς ἐπιστολῆς διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἐταιρεία τῶν Θαλασσίων Διαπορθμεύσεων ἐκφράζει τὴν λύπην τῆς, μὴ δυ-

ναμένη, ὡς πρὸς τὸ παρὸν, νὰ ἐπαναλάβῃ τὴν εἰς Σῦρον προσέγγισιν τῶν ἀτμοπλοίων τῆς γραμμῆς Μασσαλίας — Πατρῶν — Θεσσαλονίκης. Ὁχι ἦτοιν, ὡς θέλετε ἰδῆ, ἡ Ἐταιρεία προσθέτει, ὅτι, ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Σύρου και τῶν Κυκλάδων ἤθελε μεταβληθῆ, συμφῶνως πρὸς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἐρμουπόλεως εὐημερίαν, αὕτη δὲν θὰ ἤρνετο νὰ μελετήσῃ ἐκ νέου τὸ ζήτημα και νὰ ἐξετάσῃ, τυχούσης περιστάσεως, τὸ δυνατόν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν τακτικῶν προσεγγίσεων τῶν ἀτμοπλοίων αὐτῆς εἰς τὸν λιμένα τοῦτον.

Διὰ τὸν Ὑπουργὸν και ἐντολῇ αὐτοῦ
Ὁ Σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας,
Πληρεξούσιος Ὑπουργός, Διευθυντῆς
Παλαιολόγος

Παρίσιον τῇ 24 Ἀπριλίου 1913.

Ἡ Ἐταιρεία τῶν Θαλασσίων Διαπορθμεύσεων

Πρὸς τὸν Κον Στέφεν Πισσῶν

Ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ βεβαιώσωμεν τὴν λήψιν τοῦ Ὑμετέρου ἐγγράφου, ἀπὸ 14 Ἀπριλίου τρέχοντος, διὰ τοῦ ὁποῖου εὐηρεστήθητε νὰ μᾶς πληροφορήσητε, ὅτι ὁ Κοσ Πρόξενος τῆς Γαλλίας ἐν Σύρῳ ἔλαβε παρὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἀναφορὰν περὶ ἐπαναλήψεως τῶν προσεγγίσεων εἰς τὸν λιμένα ἐκεῖνον τῶν ἀτμοπλοίων μας τῆς γραμμῆς Μασσαλίας—Κωνσταντινουπόλεως—Ὁδησοῦ.

Ὡς ἐγνωστοποίησε κατὰ Φεβρουάριον ε. ε. ἡ ἡμετέρα Διεύθυνσις τῆς ἐκμεταλλεύσεως πρὸς τὴν Ἐταιρείαν ταύτην, ἧτις ἀπ' εὐθείας τῇ εἶχεν ὑποβάλλῃ αἴτησιν περὶ διατηρήσεως τῆς προσεγγίσεως Σύρου εἰς τὰ δρομολόγια ἡμῶν, ἡ ἀπόφασις τῆς ἡμετέρας Ἐταιρείας, ἐν τῇ προκειμένῃ περιστάσει, ἐλήφθη κατόπιν μικρᾶς και ὀρίμου σκέψεως. Πλείστον ἐτῶν πείρα και δοκιμὴν ἐπέεισαν τῷ ὄντι ἡμᾶς ὅτι ἡ ἐμπορικὴ κίνησις τῆς Σύρου δὲν ἐδικαιολογεῖ οὔτε τὴν παρεκτροπὴν ἐκ τῆς ὁδοῦ, οὔτε τὴν ἀπώλειαν χρόνου τὴν ὁποῖαν ἐπέβαλλεν εἰς τὰ ἀτμόπλοιά μας ἡ εἰς τὸν λιμένα τοῦτον προσέγγισις, ἀπωλέσαντος, ἀφ' ὅτου τὰ ἀτμόπλοιά μας τῆς γραμμῆς Ὁδησοῦ διαλύουσι τὴν φάρωσιν ἐν Μασσαλίᾳ, τὸ κυριώτερον στοιχεῖον ναύλου ὅπερ συνελέγομεν εἰς Σῦρον, τοῦτέστι τὰ διὰ Χάδρην προοριζόμενα φορτία σφύριδος εἰς χυμᾶ.

Δὲν μᾶς εἶναι ὅθεν δυνατόν, Κύριε Ὑπουργέ, νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τῆς ἀποφάσεώς μας, ἐπιθυμοῦμεν ὅμως νὰ σᾶς γνωστοποιήσωμεν, ὅτι ἀφήκαμεν πλήρη ἐλευθερίαν εἰς τὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἡμέτερον Γενικὸν Πράκτορα νὰ προσεγγίξῃ εἰς Σῦρον τὰ ἀτμόπλοιά μας τῶν γραμμῶν τῆς Μαύρης Θαλάσσης, κατὰ τὴν καθοδὸν, ὅτῳκις αἱ περιστάσεις και ἡ ἐμπορικὴ κίνησις ἤθελον δικαιολογήσῃ τὴν προσέγγισιν.

Προσθέτομεν ὅτι, ἐὰν ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς Σύρου και τῶν Κυκλάδων ἤθελε μεταβληθῆ συμφῶνως πρὸς τὴν προβλεπομένην ὑπὸ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἐρμουπόλεως εὐημερίαν, δὲν θὰ ἀρνηθῶμεν φυσικὰ ν' ἀναλάβωμεν τὸ ζήτημα και νὰ ἐξετάσωμεν, τυχούσης περιστάσεως, τὸ δυνατόν τῆς ἐπαναλήψεως τῶν τακτικῶν προσεγγίσεων τῶν ἀτμοπλοίων μας εἰς Σῦρον.

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἐκεῖνο ὅπερ ἐφοβοῦμεθα συνετελέσθη, οἱ δὲ Βούλγαροι σύμμαχοί μας, ἀφοῦ διὰ τῶν Ἑλληνικῶν και τῶν Σερβικῶν ὅπλων ἐπέτυχον ἐπιπέδιον, ἤδη στρέφουσι τὰ ὄπλα ἐναντίον τῶν συμμάχων, ἐπιτεθέντες πρῶτον καθ' ἡμῶν, ἀφ' ὧν προσπαθοῦσι ν' ἀρπάσωσι τὴν Θεσσαλονίκην. Ἡ ἐπιθεσις, ἐκτεινομένη ἀπὸ τοῦ Παγγαίου μέχρι Νιγρίτης διὰ μεγάλων ὄγκων στρατοῦ και ἰσχυροῦ ποροβολικοῦ, διαρκεῖ ἀπὸ τριημέρου ἀμφίροπος, ἐνεκεν τῶν μικρῶν δυνάμεων, ἃς διέθετε πρὸς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἡ Ἑλληνικὴ ἀμυνα, μὴ προσδοκῶσα τὸν παράσπονδον ἐκεῖνον ἀφνηδιασμόν, σώζει δὲ τὴν Ἑλληνικὴν ἀμυναν ἢ ἀναμφισβήτητος, ὡς λήγουσιν, ὑπεροχὴ τοῦ πυροβολικοῦ μας. Συνεπεία τῶν γεγονότων τούτων ἀνεχώρησεν εἰς Θεσσαλονικὴν ἐσπευσμένως ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν γενικὴν ἀρχη-

γίαν τοῦ στρατοῦ κατὰ τὸν ἀρχόμενον νέον τοῦτον ἀγῶνα τῶν συμμάχων, εἰς οὓς οἱ ὑπεύθυνοι τὸσα παρεχώρουν και οἱ ὅποιοι εἰς οὐδὲν ἕτερον ἀποβλέπουσιν ἢ τὴν πλήρη και τελείαν ἐξόντωσιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τὸν δαφνοστεφῆ τῶν Ἑλλήνων Βασιλέα ἀπερχόμενον εἰς νέα πεδία μαχῶν συνοδεύουν αἱ διάθεροι εὐχαὶ τοῦ ἔθλου Ἑλληνοσυνωδίου τε και δούλου και μίαν πάντες νισμοῦ ἐλευθέρου τε και ἐπιστρέφῃ ἐκ τῶν ἀρχοδιατυποῦσιν εὐχῆν νὰ ἐπιστρέφῃ ἐκ τῶν ἀρχομένων νέων ἀγῶνων, ὅχι μόνον δαφνοστεφῆς στρατηλάτης ἀλλὰ και μετὰ τὸν φοβερόν ἐκεῖνον στρατηλάτην δι' οὗ ἐπὶ τοῦ Βυζαντινοῦ αὐτοκρατοριτικοῦ θρόνου προκάτοχός του Βασίλειος ἐνίκησε τοὺς αἰῶνας και θαυμάζεται ἀπὸ τὰς ἀπερχομένας γενεάς.

Ἐξαντλήσασα πάντα χρηματικὸν αὐτῆς πόρον ἢ πρὸς περίθαλψιν τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων ἐπιτροπὴ κατέφυγεν εἰς ὑπόχρεωσιν τῶν πρὸς πάντας ἐκεῖνους οἰτινες ἐδῆλωσαν ὅτι θὰ εἰσφέρωσι διὰ τὴν περίθαλψιν ταύτην μέχρι τοῦ πέρατος τῆς ἐπιστρατεύσεως χρηματικὸν τι ποσὸν ἢ τοῦλάχιστον τὴν καταβολὴν τῶν καθυστερουμένων μέχρι τοῦδε εἰσφορῶν τῶν, ἃς πλείστοι ἀπ' αὐτοῦ τοῦ πρώτου μηνὸς καθυστεροῦσι. Ἀτυχῶς ματαίᾳ ἐλπίδι ματαίᾳ ἐνέργεια! Διακοσίας ὀγδοήκοντα ὑπομνήσεις, ὡς πληροφοροῦμεθα, διένειμεν ἡ ἐπιτροπὴ ἄρα 280 εἰσὶν οἱ καθυστεροῦντες, τοῦτέστι σχεδὸν τὸ ὅλον τῶν ἐγγραφέντων, ἐκτὸς ἐλάχιστων ἐξαιρέσεων εἰς τὰ δάκτυλα ἀριθμωμένων. Ἄν δὲ λεπτολογήσῃ τις τὰς ἐξαιρέσεις ταύτας θὰ τὰς εὖρη μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων ξένης ἐταιρείας και εἰς τὴν χρηστὴν ἐκείνην τῆς κοινωρίας μας μερίδα, τὴν μὴ ἀνήκουσαν εἰς τὸν μεγαλόστομον και κορυβαντιῶντα πατριωτισμόν, ἀλλὰ μετριοφρόνως ἐν ἔργοις και οὐχὶ ἐν λόγοις ἐκδηλοῦσαν τὸ πρὸς τὴν πατρίδα καθήκον. Δὲν ἔπρεπεν οἱ ἀναλαβόντες τὴν ὑποχρέωσιν τακτικῶν μηνιαίων εἰσφορῶν νὰ προβῶσιν ἐπὶ τοῦ προκειμένου εἰς τοιαύτας ἀζημίους ἐπιδείξεις πατριωτισμοῦ εἰς βάρος τῶν οἰκογενειῶν τῶν χυνόντων ὑπὲρ τῆς πατρίδος τὸ αἷμα τῶν εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν, αἵτινες ὑφίστανται τὰ πάνδεινα ἐκ τῶν στερήσεων, διότι, ἂν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς περιθάλψεως ἐδλεπεν ὅτι αἱ πρόσοδοι τῆς δὲν θὰ τῇ ἐπήρουν διὰ τὸν σκοπὸν τῆς, και κατ' ἄλλον τρόπον θὰ ἐκωνόνιζε τῶν βοηθημάτων τὸν ποσοστὸν, και ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν θὰ ἐζήτηι συνδρομὴν, ἧτις ἴσως και θὰ τῇ παρείχετο, ὡς εἰς πλείστους ἄλλους Δήμους συμβαίνει. Ἦδη ἐνεργήσαντες ὡς ἐνήργησαν τις αἶδε πόσας οἰκογενείας καταδικάζουσιν, ἂν ὅχι εἰς τὸν ἐξ ἀσιτίας θάνατον, πάντως ὅμως εἰς θλιβεράς, πολὺ θλιβεράς ἀποφάσεις, ὧν αὐτοὶ εἰσὶν οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοί.

— Συμβαίνουν εἰς αὐτὸν τὸν τόπον μερικὰ πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζει τις ἂν πρέπει νὰ κλαίῃ ἢ νὰ γελά. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν διὰ νὰ μὴ κακοκαρδίωσιν οἱ ἀγαπητοὶ ἡμῶν σύμμαχοι τῆς Νιγρίτης και τῶν Ἐλευθερῶν ἐδημοσιεύετο ἐν βρυσημικῶν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν δι' οὗ οὐ μόνον ἐβεβαιώετο ὅτι οὐδεμία ἐφημερίς διερμηνεύει σκέψεις κυβερνητικᾶς, ἀλλὰ και ὅτι οὐδεμία ἐφημερίς ἔχει οἰονδύποτε δυνάθειον ἢ δυνάθειαν ποδὸς τὴν κυβέρνησιν. Καὶ τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο ἐνετάλησαν ἀπασαὶ αἱ τῆς πρωτευούσης ἐφημερίδες νὰ δημοσιεύωσιν ἐπὶ δέκα ἡμέρας συνεχεῖς και ἐπὶ πληρωμῇ. Ἡ δευτέρα περιχοπὴ ἰδίᾳ τοῦ ἀνακοινωθέντος προῦξεν ἰκανὴν ἐντύπωσιν και ἀρκετὸς ἐγένετο θόρυβος, ἐπὶ τῇ παραδόξῳ ἀπολακτίσει τῶν ἐφημερίδων ἐκεῖνων αἵτινες ἐγένοντο οἱ διαπρυσιώτεροι ὄργανοι τῆς καταγασάσης διὰ τοῦ ἀπλέτου φωτός τῆς τὴν νεωτέραν Ἑλλάδα φαεινῆς μεγαλοφυῆς και αἱ ὁποῖαι εὐλόγως ἐθεωροῦντο ὡς διερμηνεύουσαι τῶν ὑπευθύνων τὰς γνώμας. Τοιαῦται ἦσαν αἱ γενικαὶ ἐντυπώσεις και αἱ ἐντυπώσεις αὐτῶν τῶν ἀποπεμφθειῶν ἐφημερίδων, αἵτινες ἀπεπειρῶντο νὰ προσανατολισθῶσιν τονίζουσαι ὕμνους πρὸ θυρῶν ὧν τὰ θύρετρα ἀπὸ καιροῦ ἐπλατάγησαν ὀργίλως κατὰ πρόσωπον αὐτῶν. Αἰφνης ὅμως παρουσιάζεται ἡ ἐκλογὴ τῆς Ἄρτης ὅπου εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη νὰ περιβληθῇ διὰ τοῦ χρίσματος τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου εἰς ἐκτῶν ὑποψηφίων — καίτοι ἡ κυβέρνησις, ὡς διατείνεται, ἐντελῶς ἀπερροφημένη ἀπὸ τὸ ἔθνικόν ζήτημα, ἦκιστα περὶ ἐκλογῶν μεριμνᾷ — και νὰ δυσωπηθῇ ὁ ἕτερος τῶν ἀπολακτισθέντων δημοσιογράφων, μέγας ἐκεῖ ἐκλογικὸς παρά-

“ΤΟ ΒΗΜΑ”

“Οροι Συνδρομών

• Ενταύθα ετησία	Δραχ. 10.
• “Εν Αθήναις ἔτη λοιπῇ Ἑλλάδι”	5.
• “Εν τῷ Ἐξωτερικῷ”	Φρ. 14.

των θεωρούμενος, καὶ ἰδοὺ μία ἐνυπόγραφος ἐπιστολή — ἦν ὁ λήπτης δημοσιεύει — δι’ ἧς καὶ τὸ χρίσμα τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου ἐγένετο καὶ τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν ἀπεκηρύχθη χαρακτηρισθὲν ὡς ἀτυχὲς δημοδίευμα. καθ’ ὅς ὥρας τὰ ἐθνικά μας ζήτήματα διανύουσι τὴν κρισιμωτέραν αὐτῶν περίοδον καὶ ἐν Λονδίνῳ καὶ κατὰ τὸ Παγγαίον.

— Ἐκτιμῶσα ἡ κυβέρνησις τὴν πραγματικὴν ἀξίαν τοῦ τῶς διευθυντοῦ τῆς καθ’ ἡμᾶς Ἀστυνομίας κ. Βαλταδώρου ἐποθετήσεν αὐτὸν εἰς μίαν τῶν σπουδαιότερων ἀστυνομικῶν περιφερειῶν τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας, τὴν Βέροιαν, εἰς ὧραν καθ’ ἣν, ὡς ἐκ τῆς σοβαρότητος τῆς καταστάσεως, συγκεντρῶν εἰς Μακεδονίαν τοὺς ἀρίστους ἐκ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς. Παρὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ὑπὸ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας ἐκτίμησιν εἰς τὸν κ. Βαλταδώρον ἡ κοινωνία τῆς Σύρου δὲν δύναται ἢ νὰ ἐκδηλώσῃ τὴν λύπην τῆς διότι στερεῖται διευθυντοῦ Ἀστυνομίας γνωρίζοντος ἀθορύβως νὰ ἐκτελῇ τὸ καθήκον του μετ’ ἀγαστῆς μετριοπαθείας, ἀλλὰ καὶ μετ’ ἀκάμπου προσηλωσεως εἰς τὸ καθήκον, ἐπ’ οὐδενί ποτε λόγῳ στέργοντος νὰ συνθηκολογῇ πρὸς τὴν συνείδησιν, χάριν οἰαδῆποτε ὑπεροβολίας.

— Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν ὅτι ἐσχάτως ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγγλίαν ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Ἰωάννης Ἀρφάνης διὰ τὴν προμήθειαν τῶν μηχανημάτων τῶν ἀπαιτουμένων διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐργοστασίου εἰσάγοντος εἰς τὴν Σύρον νέον εἶδος βιομηχανίας ἐχοῦτης ἀσφαλῆς καὶ μέγχα μέλλον, διότι συγκεντρῶν πάντα τὰ στοιχεῖα ἄτινα καθιστοῦσι μίαν βιομηχανίαν βιώσιμον καὶ ἐπικερδῆ, ἱκανὴν δὲ ν’ ἀντιμετωπίσῃ ἀδεῶς πάντα συναγωνισμὸν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἄνευ οὐδεμιᾶς κυβερνητικῆς προστασίας καὶ ἀρωγῆς. Δὲν πρόκειται περὶ βιομηχανίας στηριζομένης ἐπὶ τοῦ δασμολογίου καὶ τῆς νομισματικῆς ἐπικαταλαγῆς, πρόκειται περὶ κατεργασίας τῆς Ναξιᾶκῆς σμύριδος, ἧς ἡ Ἑλλὰς κατέχει τὸ μονοπώλειον, ὡς ἐκ τούτου δ’ ἕκαστος κατανοεῖ ὅταν προαγωγὴν δύναται νὰ ἔχῃ μίαν τοιαύτην βιομηχανία. Τὸ ἐφ’ ἡμῖν δὲν ἔχομεν ἢ θερμὰ συγχαρητήρια διὰ τοὺς σχόντας τὴν τόσῃ ἐπιτυχίαν οἰωνιζομένην ἐπιχείρησιν.

— Εἰς τῶν κρατίστων παρ’ ἡμῖν ἐπιστημῶνων, ὁ ἐσχάτως εἰς Ἀθήνας μετατεθεὶς διχαγῆρος καὶ πρόφῃν βουλευτῆς Νάξου κ. Φοῖτος Στ. Βάλληνας, ἐτέλεσε τοὺς γάμους αὐτοῦ ἐν Ἀθήναις μετὰ τῆς ἐπεράστου καὶ εὐ ἡγμένης ἐκ Ναυπλίου κόρης Ἐλένης Χαρολάμπους Καρανάου, ἀνεψιάς τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου μας κ. Ἀγγέλου Καρανάου. Τὴν τέλεσιν τοῦ μυστηρίου ἠδολόγησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπίσκοπος Ὑδρας καὶ Σπετσῶν. Ὡς πρᾶνυμφος παρέστη ἡ θεία τῆς νύμφης κ. Βασιλικὴ Α. Καρανάου.

— Κατὰ διαβολικὴν ὄλως σύμπτωσιν δις ἐντὸς διμήνου ἄγνωστοι διέρρηξαν τὸ ἐν Πειραιεὶ παντοπωλεῖον τοῦ συνεργατικοῦ συνδέσμου λεηλατήσαντες κυριολεκτικῶς αὐτό. Καὶ ἔπειτα ξενίζονται διατὶ ἐν Ἑλλάδι δὲν προκόπτουσιν οἱ τοιοῦτου εἶδους ἐργατικοὶ συνεταιρισμοί.

— Μέγχα δράσασα ἐν τῇ καθ’ ἡμᾶς κοινωνία προσωπικότης καὶ ὡς δημοσιογράφος καὶ ὡς δημοτικὸς ἐν τῇ διευθύνσει τοῦ Νοσοκομείου ὑπάλληλος καὶ ὡς ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς ποτε Νέας Ἑλληνικῆς Ἀτμοπλοίας, ἰδιαίτατα δ’ ἐν τοῖς πολιτικοῖς τῶν τοπικῶν μερίδων ἀναγωνισμοῖς διὰ τῆς ἐξειδικιασμένης πρὸς τοὺς φίλους τοῦ ἀφοσιώσεως, ὁ **Μιχαὴλ Ρεπάκος**, εἶχεν ἀποσυρθῆ ἐσχάτως εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον, καμψθεὶς ἀπὸ τοῦς διηνεκεῖς τῆς βιοπάλης ἀγῶνας, καὶ ἤδη ἐξηγνητῆμένος καὶ πάσχων ἐξέτισε τὸ κοινὸν χρέος. Τὸ «Βῆμα» σπένδει θερμὰ δάκρυα ἐπὶ τοῦ τάφου ἀρχαίου καὶ προσφιλοῦς συναδέλφου καὶ εὐχεταὶ αὐτῷ ἐλαφρὸν τοῦ τάφου του τὸ χῶμα.

— Ἀποβιώσας ἐκηδεύθη χθὲς ὁ Παναγιώ-

της Σιδέσης ἢ Πολυμενάκος, ἀρχαῖος δημόσιος ὑπάλληλος, εὐδόκως πάντοτε καὶ μετ’ ἄκρας τιμότητος ἐπιτελέσας τὸ καθήκον.

— Ἐν τῇ ἐν Ἀθήναις κλινικῇ «Σωτηρία», ὅπου ἐνοσηλεύετο, ἀπεβίωσεν ὁ νεαρὸς συμπολίτης μας **Ἀναστάσιος Ν. Χάμπα**, υἱὸς τοῦ τόσον τραγικὸν ὑποστάντος πρὸ ἐτῶν θάνατον συμπολίτου μας Νικολάου Χάμπα δημοδιδασκάλου.

— Κατὰ τὴν λήγουσαν ἤδη ἐβδομάδα μετὰ τὸν ἄλλον πλοῖον κατέπλευσεν εἰς τὸν λιμένα μας ἡ περίκομπος γαλλικὴ θαλαμηγὸς «La Resolute» ὑπὸ πλοίαρχον τὸν κ. Le Gore, ἔχουσα πλήρωμα ἀνδρῶν 29 καὶ φέρουσα 10 ἐπιβάτας περιηγουμένους τὴν Ἀνατολήν. Παρ’ ἡμῖν ἀτυχῶς ἐλάχιστα διέμεινε, διότι ἀφ’ ἧς ἡ νῆσος μας ἀπώλεσε τὴν ἐμπορικὴν τῆς περιωπὴν οὐδὲν διὰ τοὺς ξένους ἔχει ἐνδιαφέρον.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Ἀθήνας χάριν ἀναψυχῆς ὁ ἐκ τῶν συμπαθεστέρων συμπολιτῶν μας κ. Μικὲς Ἀνδρουλῆς, ἔμπορος, μετὰ τῆς εὐγενεστάτης Κυρίας του.

— Ἐπίσης εἰς Ἀθήνας ἀνεχώρησεν ὁ κ. Εὐστρ. Εὐαγ. Πατρίτσῆς ἐφοπλιστῆς μετὰ τῆς ἀξιότιμου Κυρίας του.

— Ἀπῆλθεν οἰκογενειακῶς εἰς Ἀθήνας, ἵνα διέλθῃ ἡμέρας τινὰς, ὁ κ. Γεώργιος Ψιακῆς, εἰσοδηματίας καὶ Ὑποπρόξενος τῆς Ρωσσίας ἐν Σύρῳ, μετὰ τῆς ἐριτίμου μητρὸς του κ. Εἰρήνης Ι. Πεστεμαλτζόγλου καὶ τῆς εὐγενεστάτης πενθερᾶς του κ. Βιργινίας Σταμ. Κρίνου.

— Τὴν προσεχῆ Τρίτην 14 τρέχοντος, ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Ἰσιδώρου, ἑορτάζουσιν οἱ φίλοι κ. κ. Ἰσιδωρος Μ. Κωστάλας καὶ Ἰσιδωρος Σ. Μαμίδης.

ΠΡΟΣ ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ

Ἀπερχόμενος ἐσπευσμένως τῆς προσφιλοῦς Σύρου, ἵνα μεταβῶ εἰς τὴν θέσιν ἐν ἣ με ἔταξεν ἡ ἐμπιστοσύνη τῆς κυβερνήσεως, καὶ ἀδυνατῶν ν’ ἀποχαιρετίσω ἰδιαιτέρως ἕνα ἕκαστον, ἐθεώρησα ἐπιδεβλημένον μοι καθήκον ν’ ἀπευθύνω ἕνα γενικὸν ἀποχαιρετισμὸν καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου πρὸς τε τὴν ἀγαθὴν τῆς Ἐρμουπόλεως κοινωνίαν, ἣτις ἐπὶ τριετίαν ὄλην τόσῃ φιλοφρόνως με ἐξένισε καὶ τὰ ἀποτελόντα αὐτὴν ἐπιλεκτὰ μέλη, ὧν τὸ νομοταγὲς καὶ ἡ εὐγένεια τόσῃ εὐχερὲς μοι κατέστησαν τὸ ἐργῶδες ἀληθῶς καθήκον τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας.

Σύρος τῇ 8 Μαΐου 1913.
Βαλταδώρος μοῖσαρχος

ΕΞΑΝΘΗΜΑΤΑ
 ΕΚΖΕΜΑΤΑ

Ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν ἠκολούθησαν θεραπειᾶν τινὰ κατὰ τὴν ἀνοιξιν, εἶνε ἐκεῖνοι τοὺς ὑποίους βλέπομεν με κτέρθηκα πρόσωπα καὶ οἱ ὁποῖοι ἔχουσιν ἐκζέματα ἐπὶ τῶν χειρῶν ἢ ἐπὶ τοῦ προσώπου, σπυρία καὶ φλογιστικὰ οἰδήματα. Τὰ Καταπότια Πίνκ θὰ σὰς δώσωσι τὰ κλλίτερα ἀποτελεσμάτα διὰ τὴν θεραπειάν σας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνοιξίως.

Τὰ Καταπότια ταῦτα ἀντικαίνουσιν, καθαρίζουσιν καὶ πλουτίζουν τὸ αἷμα, τονώνουσιν τὸ νευρικὸν σύστημα καὶ ἀπαλλάττουσι τὸ σῶμα ὅλων τῶν δηλητηριωδῶν στοιχείων.

Πωλοῦνται εἰς τὰ κυριώτερα φαρμακεῖα πρὸς δρ. 4 τὸ κυτίον ἢ δρ. 21 τὰ 6 κυτία Δικρῆς παρακαταθήκη εἰς τὰ ἐνταῦθα φαρμακεῖα Π. Κερδώνη, Ν. Παπαδάκη, Δ. Ντελοπούλου, Γ. Λυγεράκη, καὶ Ν. Βούλγαρη.

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι Δαμαλάς καὶ Σια, ἐν Πειραιεὶ

Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμίσεις. Τὰ γνήσια καταπότια Πίνκ φέρουσιν ἐξωθεν τοῦ κυτίου λευκὴν ταινίαν με τὸ ὄνομα Δαμαλάς καὶ Σια, ἐσθῶν δὲ τὴν ὁδηγίαν τῆς χρήσεως ἐλληνιστί.

Πωλοῦνται Σμελεσὰ διαλυθέντος Ἐμπορικοῦ Καταστήματος καθὼς, καὶ ξυλείας, ἦτοι τάβλες, καὶ ὄρνια, βελοπίνιακες κλπ. ἅπαντα εἰς τὴν καλὴν κατάστασιν. Πληροφορία παρὰ τῆς ἐμπόρου κ. Εὐαγγέλιφ Βογαζιανῆ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ
 ΑΠΟ ΤΟ ΠΛΗΜΜΕΛΙΟΔΙΚΕΙΟΝ ΜΑΣ

Παρακολουθῶ τώρα ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας τὰς συνεδριάσεις τοῦ Πλημμελειοδικείου μας καὶ κατὰ σύμπτωσιν δὲν ὑπῆρξαν αὐταὶ ἄγονοι εἰς σκέψεις, διότι αἱ πλείους τῶν δικῶν ἀφεώρων εἰς σημαντικὰς ἀπὸ κοινωνικῆς ἀπόψεως ὑποθέσεις.

Καὶ πρῶτον εἶδα τιμώμενον τὸ ἐδώλιον τοῦ κατηγορουμένου ἀπὸ ὅλους σχεδὸν τοὺς ἐργοστασιάρχας καὶ βιομηχάνους τῆς νήσου μας. Μπά! — εἶπα — μέχρις αὐτῆς τῆς περιωπῆς τῶν προσώπων ἐφθασεν ἡ παρ’ ἡμῖν ἐγκληματικότης;! Κατηγοροῦντο ὡς καταπιεσταὶ καὶ τύραννοι τῶν ἐργατῶν, κρατοῦντες αὐτοὺς ἐν τῇ ἐργασίᾳ πλέον τῶν κεκανονισμένων ὥρων καὶ ὡς διατηροῦντες εἰς τὴν ἐργασίαν τῶν ἐργάτας τινὰς μικροτέρους τῆς νομίμου ἡλικίας. Κατηγοροῦντο δηλαδὴ ἐπὶ παραβάσει τῶν νεωτέρων ἐργατικῶν νόμων, οἵτινες ἤλθον νὰ προστατεύωσι τοὺς ἐργάτας. Ἀνέμενον φυσικὰ ν’ ἀκούσω καμμίαν σοβαρὰν καταπίεσιν τῶν ἐργατῶν ἐκ μέρους τῶν ἐργοστασιάρχων. Ἀνέμενον νὰ ἴδω ἀποδεικνυομένην καμμίαν ἀξιοτιμώρητον ἐκμετάλλευσιν τῶν ἀδικουμένων ἐργατῶν. Ἀντὶ τούτων ὅμως εἶδα τὸ ἀντίθετον, διότι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἐργοστασιάρχαι, οἵτινες ἤρχισαν πλέον νὰ ἐρωτῶσιν ἑαυτοὺς ἐὰν εἶνε ἰδικὰ τῶν τῆς ἐργοστασίας ἡ μὴ, ἀπέδειξαν ὅτι, ἀν προσλαμβάνωσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν παιδία κατωτέρας τῆς ἐν τῷ νόμῳ ὀριζομένης ἡλικίας, δὲν τὰ προσλαμβάνουσι πρὸς ἐκμετάλλευσιν, ἀλλὰ κατὰ παράκλησιν θερμῆν τῶν γονέων τῶν, οἵτινες ἐπιθυμοῦσι νὰ ἴδωσι τὰ τέκνα τῶν ἐγκαίρως καθιστάμενα φιλοπόνους ἐργάτας καὶ οὐχὶ μόρτιδες, ἐθιζομένους εἰς τὴν φυγοπονίαν καὶ καταλήγοντας, ὡς ἐκ τῆς ἀργίας, εἰς τὰ χασισιδικὰ τοῦ Ἐρηοκάμπου καὶ τῶν συνοικιῶν, λαμβανομένου μάλιστα ὑπ’ ὄψιν ὅτι τὸ πλεῖστον τοῦ χρόνου οἱ ἀνήλικοι οὗτοι ἐργάται διέρχονται ἐν ταῖς αὐλαῖς τῶν ἐργοστασίων παίζοντες — ἐν ἐργατικῇ ὁμῳ πάντοτε περιβάλλοντι — καὶ οὐχὶ καταπονούμενοι εἰς ἐξαντλητικὰς ἐργασίας ἀπέδειξαν, ὅτι ἀν παρατείνηται κατὰ τι ἡ ἐργασία τῶν παρ’ αὐτῶν κατὰ χάριν διατηρουμένων ἐργατῶν, παρατείνεται τῇ συναιέσει αὐτῶν τούτων τῶν ἐργατῶν, οὗς πρὸς ζημίαν τῶν συντηροῦσιν εἰς τὰς ἐργασίας τῶν κατὰ τὰς ἀνωμάλους αὐτὰς περιστάσεις, καθ’ ὅς τὸ συμφέρον τοῖς ἐπέβαλλε νὰ διακόψωσι πᾶσαν ἐργασίαν παραγωγῆς καὶ ν’ ἀποπέμψωσι τοὺς ἐργάτας, ἀφοῦ τὰ προϊόντα τῆς ἐργασίας τῶν δὲν καταναλίσκονται. Ἄλλ’ ὁ Νόμος ἀδιαφορεῖ δι’ ὅλα ταῦτα, οὔτε ἀνήλικοι ἐργάται, οὔτε ἀξήσεις ὥρων ἐργασίας, ὁ Νόμος εἶναι Νόμος. Τὸ Δικαστήριον εὐρέθη πρὸ τυπικῆς παραβάσεως τοῦ νόμου καὶ δι’ αὐτὸ λέγουσιν τοὺς ἐτιμώρησεν. Καὶ οὕτω διέλαμψε μὲν ἡ εὐποιΐα καὶ ἡ εὐεργητικὴ δρᾶσις τῶν ἐργοστασιάρχων μας, ἡ καταδικὴ ὁμῳ ἐπῆλθε καὶ μίαν καταδικὴν εἶνε πάντοτε καταδικὴ, ἐπιφέρουσα στενοχωρίαν καὶ ἀπογοήτευσιν εἰς τοὺς καταδικασθέντας. Διὰ τοῦτο ἡ κυριώτερα ἐντύπωσις μου ἐκ τῶν δικῶν αὐτῶν τῶν ἐργοστασιάρχων εἶνε, ὅτι ταχέως αὐτοὶ οὗτοι οἱ ἐργάται, βλέποντες ὅτι διὰ τῶν προστατευτικῶν αὐτῶν νόμων καταθλίβεται ὑπεράγαν τὸ τροφοδοτῶν αὐτοὺς Κεφάλαιον, θὰ σπεύσωσιν αὐτοὶ πρῶτοι νὰ ζητήσωσι τὴν κατάργησιν ἢ τροποποίησιν τῶν νόμων τούτων, ἵνα προλάβωσι καὶ μὴ ἴδωσιν ἑαυτοὺς μίαν ἡμέραν, καὶ ἴσως πολλὰ ταχέως, ἐγκαταλειπομένους ὑπὸ τοῦ χάριν αὐτῶν ὑπερμέτρως καταθλιβομένου Κεφαλαίου.

Δεύτερον, παρευρέθη ἡ εἰς τὴν δικὴν τῶν ἀρτοποιῶν μας, κατηγορουμένων διὰ τὴν περυσινὴν τῶν ἀπεργίαν, ἐπὶ θρασυτητι, νομίζω, κατὰ τῆς ἀρχῆς. Οἱ ἀρτοποιοὶ δὴσχυρίσθησαν ὅτι ἀπῆργησαν, μὴ δυνάμενοι πλέον ν’ ἀντιβῶσιν εἰς τὰς ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας ἐπιφερόμενας ἐν τῇ ζυγίσει τῶν ἄρτων τῶν πιέσεις καὶ ὅπως ἀπαλλάξωσιν ἀφορήτου καταστάσεως ἐξήτησαν νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς Σύρον ἢ πώλησις τοῦ ἄρτου μὲ τὸ ζύγιον. Ἡ κατηγοροῦσα ὁμῳ ἀρχὴ ἀνέκρουσε τὸν ἰσχυρισμὸν τούτον, ἀποδώσασα τὴν ἀπεργίαν εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἀπόρριψιν τῆς ἐπιμόνου αἰτήσεως τῶν ἀρτοποιῶν, ὅπως τοῖς ἐπιτραπῇ ἢ διὰ ζυγοῦ πώλησις τοῦ ἄρτου, σύστημα μηδὲλως ἐπιτυχόν, ὅπου τῆς Ἑλλάδος κἀν ἐφηρμόσθη, καὶ διὰ τοῦτο κηρυχθεῖσης καὶ

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΤΟΥ "ΒΗΜΑΤΟΣ"

ΟΜΙΛΟΥΝΤΕΣ ΟΦΘΑΛΜΟΙ

(Συνέχεια εκ του υπ' αριθ. 120 φύλλου)

Μόλις τὴν προίαν ἠγέρθη τοῦ καθίσματός του, ἀφ' οὗ ἔοριφεν ἐν τελευταίον βλέμμα ἐπὶ δύο ἀντικειμένων τὰ ὁποῖα κατεσκευάσε. Ἐπὶ τῆς ἄρχαις μορφῆς του, τῆς στιζομένης ὑπὸ τῶν ἐρυθρωπῶν στιγματῶν τῆς ἀπνίας καὶ τῆς θλίψεως, ἐπέφανε ποῖα τις πένθιμος καὶ φευγαλέα εὐχρηστίαις. Ἐποπῆθ' ἔτι ἐν τῷ νάρθηκος τὰ δύο ἐκεῖνα ἀντικείμενα καὶ ἠνέωξεν ἐν ἐρμάριον. Ἐκεῖθεν ἐξέλεξε νάρθηκιον ἐκ λευκῆς ὑέλου ἀνεκούςτου τέχνης καὶ διακόσμου.

Ἦτο τὸ ἀριστοῦργημά του, τὸ ὁποῖον οὐδέποτε ἐπέισθη νὰ ἐμπούση, παρὰ τὴν ἀπιστεύτους τιμὰς ἃς τῷ προσέφερον. Χωρὶς νὰ φροντίσῃ νὰ σῆσῃ τὴν λυχνίαν του, χωρὶς νὰ κλείσῃ τὸν οἶκον του, διηυθύνθη μὲ τὸ βλέμμα ἀτενὲς καὶ τὸ βῆμα βραδύ πρὸς τὸν κυκλοῦμενον ἀπὸ ἀνθὴν οὐκίσκον, ὃν τὸ ἔγκλημα ἐμίανε. Καὶ ἔταν διήρχετο τὰς διαφόρους οἰκίας, αἱ γυναικες αἰτινες ὠμίλουν χαμηλοφώνως, καθήμεναι ἐπὶ τῆς φλιᾶς τῆς θύρας τῶν, περὶ τῶν συμβάντων τῆς νυκτός, ἔλεγον :

— Εἶναι τρελλὸς ὁ δυστυχῆς Λεκλέρκ.

Εὗρε τὸν πιστὸν Ἀντώνιον εἰς τὴν θέσιν του, προσευχόμενον πρὸ τοῦ πτώματος τῆς νεανίδος. Ὁ ταπεινὸς ἐργάτης ἐποπῆθ' ἔτι ἐνα ἔστρωμένον ἐπὶ τινος τραπέζης καὶ ἦνυψε δύο κηρία. Τὸ φῶς τοῦ λυχνιοῦ παλάτιον πρὸς τὸ ἐρυθρωπῶν τῶν κηρίων ἐφώτιζε διὰ πένθιμων ἀνταχειῶν τὴν κηρίνην μορφήν τῆς Λουσσότης. Ἀκούων τὰ βήματα τοῦ φίλου ὁ Πρεβῶτος ἠγέρθη. Ὁ Ἀνδρέας τῷ ἐσφιγξέ σιωπηλὸς τὴν γαῖαν. Ἐπὶ στιγμὴν παρετήρησε τὴν Λουσσότην. Ἐἶτα στρεφόμενος πρὸς τὸν σύντροφόν του :

"Ἀφῆσέ με ἐπ' ὀλίγας στιγμάς, εἶπε, θά σε μετακαλέσω ἐγώ.

Ὁ Ἀντώνιος ἐφορῶν ἐπὶ τῇ ἐπελευθύνῃ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ἀνδρέα καταστροφῆ. Πρὸ στιγμὴν ἐφοβήθη. Ἀλλὰ, πρὸ νέως ἐπιτακτικῆς χειρονομίας, ὁ ἀποσιωπημένος φίλος ἐξῆλθε καὶ ἐκάθησεν ἐν τῷ κήπῳ. Μετὰ μίαν ὥραν ἤρξατο ἀνησυχῶν, ἔτε ἤκουσε βήματα ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους τῆς οὐκίας. Καὶ μετ' ὀλίγον εἶδεν ἐμφανιζομένους τὸν ἀρχιδικαστὴν, τὸν Πρεβῶτον, τὸν δάκτορα Σαβέριον, τοὺς κλητῆρας τοῦ Πρεβῶτου καὶ τινὰς κατσίκους τοῦ χωρίου. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡ θύρα τοῦ οὐκίσκου ἠνύγητο καὶ τῆς φλιᾶς παρυσιάσθη ὁ Ἀνδρέας.

— Κύριοι, εἶπεν, ἐπιθυμῶ νὰ ὀδηγήσωσιν ἀμέσως νὰ καθῆται τὸν Ἰωάννην Μαγκᾶν, διότι θὰ ἔχωμεν ἀνάγκην αὐτοῦ.

— Διὰ νὰ κάμωμεν τι ; ἠρώτησεν ὁ Πρεβῶτος.

Καὶ ὁ ἄξιος ἄρχων, πεπεισμένος ὅτι οἱ ἀθίγχοι ἦσαν οἱ δραστικὸι τοῦ ἐγκλήματος, ἐστράφη πρὸς τὸν ἀρχιδικαστὴν, ὡς ἵνα τὸν ἐπικαλεσθῆ μάρτυρα τῆς δικονομικῆς δικταρχείας ἢ ἡ λύπη προὔξενισεν εἰς τὸν ἀτυχῆ μιλτοῦργόν.

Ὅποισδήποτε, ἀπεκρίθη ὁ ἀρχιδικαστὴς, ὁφείλομεν νὰ δικαιοδοτήσωμεν δι' ὅλων τῶν ἐφικτῶν μέσων, καὶ ἐὰν ὁ Ἰωάννης δύναται νὰ μᾶς παράσχῃ πληροφορίας τινὰς...

— Νομίζω ὅτι θὰ δυνήθῃ, ὑπέλαβεν ὁ Ἀνδρέας.

— Ἔστι.

Εἰς κλητῆρ τοῦ πρεβῶτου καὶ δύο πολιτικὸι ἀπῆλθον καὶ μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθον μετὰ τοῦ Μαγκᾶ. Οὗτος ἦτο ὠχρὸς, οὐδὲν ἦτον ἐφικνέτο ἦτοῦχος.

Ἐγκριῆσεν ἀδεξιῶς καὶ ὑπερηφάνως ἀμυγῶν εἰσῆλθε μετ' ὅλου τοῦ κόσμου εἰς τὸν οὐκίσκον. Ὁ Πρεβῶτος εἶδεν τὸ πῶμα καὶ τὸν πένθιμον οὐκίσκον, ἀλλ' εἶπεν ἀπλῶς, ἔλαχιστην συγκίνησιν.

— Δυστυχῆς Λουσσότης!

Τάτε ὁ Ἀνδρέας ἐκίνησε νεύμα πρὸς τὸν Σαβέριον. Ὁ γηραιὸς ἰατρός ἐπαραχώρησε καὶ εἶπεν ὡς ἰατρός ζῆλος.

— Ὡς ἰατρός ζῆλος, ἔτι μίαν δοκιμὴν, ἢν δὲν δύνανται νὰ μὴ ἀρνηθῶσιν. Συμβάίνει πολλὰ κίς οἱ ὀφθαλμοὶ προσέβου δολοφονηθέντος νὰ δικτηρῶσιν τὴν εἰκόνα τοῦ δολοφόνου. Τὸ γε-

γονός, καθ' ὅσον ἐγὼ γνωρίζω, ἐβεβαιώθη πολ- λάκις.

Παρακαλῶ κατὰ συνέπειαν τοὺς δικαστὰς νὰ ὑπερείρωσι τὰς βλεφαρίδας τοῦ θύματος καὶ νὰ παρατηρήσωσι.

Εἰς τὰς λέξεις ταύτας ὁ πρεβῶτος καὶ ὁ ἀρχιδικαστὴς ἀντήλλαξαν μειδίαμα δυσπιστίας.

Ὁ Ἀνδρέας ἐπλησίασεν εἰς τὸ σῶμα, ὑπέγειρε τὰς βλεφαρίδας, ἔκυψε τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ τῆς Λουσσότης καὶ εἶπε :

— Παρατηρήσατε.

— Ὁ Πρεβῶτος καὶ ὁ ἀρχιδικαστὴς παρετήρησαν πρῶτοι. Οἱ ἀγαθοὶ οὗτοι ἄνθρωποι δὲν ἦσαν ἰσχυρὰ πνεύματα, ἀλλ' ἐκ συγκαταβάσεως παρέσχον τὴν συνδρομὴν τῶν εἰς τὴν ἀπιστίαν ἐκείνην φαντασιοπληξίαν. Ἀφῆκεν ἀρῆκαν κρυγὴν καὶ ἠνωρθώθησαν. Πάντες οἱ παριστάμενοι ἔμειναν ἄφωνοι ἐκ τῆς ἐκπλήξεως.

Ὁ Ἰωάννης Μαγκᾶς ὕψου τοῦ ὤμου. Ὅταν οἱ δικαστὰι ἠγέρθησαν κάτωχροι προὔχωρησε καὶ αὐτὸς καὶ παρετήρησε.

Πλὴν πᾶρκατα ἐφοβήθη πρὸς τὰ ὀπίσω ἀναδοῦς, σχεδὸν ἄνευ πνοῆς, καὶ ἐρρίφθη εἰς τὰ γόνατα.

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἦτο ἐκεῖ ἐντετυπωμένη σιγῆ καὶ ζῶσα εἰς τοὺς μεγάλους κυκλούς τῆς Λουσσότης ὀφθαλμούς!

Ὁ Μαγκᾶς ἔμεινεν ὡς ἀπολιθωμένος ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα. Ἀκολουθῶν, κρύπτων τὸ πρόσωπον εἰς τὰς πλατεῖας καὶ θανάτους χειρῶν του, ὁμολόγησε τὸ ἔγκλημά του. Εἶπεν εἰς τῆς Λουσσότης. Τὴν ἠρώτησε διὰ τελευταίαν φορὰν ἀθὰ τὸν ἐδέχετο ὡς σύζυγον. Ἡ νέκ κόρη τὸν ἐμυκτήρισε. Τότε, παρὰφρον ἐκ τῆς λύπης, ἐπεχείρησε νὰ τὴν βιάσῃ καὶ ἐπειδὴ ἀντίστητο τῇ ἐβύβησε τὴν μάχαιράν του εἰς τὴν καρδίαν.

Μετὰ μακρὰ ἔτη, ἀνεσκαπτομένου τοῦ κοιμητηρίου τῆς Λαγκρὸν εὐρέθη φέρετρόν τι σχεδὸν κενόν, ὁ χρόνος καὶ ἡ γῆ συνεπλήρωσαν τὸ ἔργον τῶν, μόλις δὲ μερικὰ ὄστα ἔμεινον μετὰ τῶν σεσηπῶτων ξύλων. Πράγμα ἔμως παράδοξον, πρὸς τὸ ἄνω μέρος τοῦ φερέτρου ἀνεῦρον δύο ἐκ μίλτου ὀφθαλμοῦς, οὗς οἱ αἰῶνες δὲν ἠλλοίωσαν καὶ ὧν ὁ κερτασειδῆς ἔφερε λεπτὴν ἐσωτερικὴν εἰκόνα παριστῶσαν κεφαλὴν στρατιώτου.

Συνεπεία τῆς ἀνεκκαλύψεως ταύτης, ἐρευνῆ γενόμεναι εἰς τὸ μοναστήριον τῆς Λαγκρὸν, ἤγαγον ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς παρελθούσης ἱστορίας ταύτης. Εὗρον εἰς τὰ ἀρχεῖα τὴν πράξιν τῆς ἀποβιώσεως τοῦ ἀδελφοῦ ὁ Ἀνδρέας, ἐνὸς τῶν μεγαλύτερων τεχνιτῶν τῆς ἐποχῆς του καὶ μὴ μυστικῆς δικτῆρης ἀπεκάλυψεν, ἐτιεξήτησεν ὡς ὑπερτάτην χάριν νὰ ἐντυφισθῆ μετ' ἐνὸς ἐκ λευκῆς ὑέλου νάρθηκιου ὅπερ ἦτο ἔργον του.

Ἐπέθεσαν ἔτι ἀφοῦ ἔθεσαν εἰς τὸ πῶμα τῆς μνηστῆς του τοὺς ἐκ μίλτου ὀφθαλμοῦς, αἰτινες θὰ τὴν ἐξεδίκουν, ὁ Ἀνδρέας Λεκλέρκ ἐφύλαξεν εἰς τὸ νάρθηκιον ἐκεῖνο τοὺς ὀφθαλμοῦς οὗς ἄλλοτε ἐνεψύχου ἢ ζωῆ.

Ὅποισδήποτε ὅμως τὰ ἀρεῖα τῆς βρωμίας τοῦ Ἀμπιγνῶ, τὰ ὁποῖα ἐσεβάσθη ἢ ἐπανάστασις, περιέχουν τὸ ἀντίγραφον τῆς δίκης τοῦ Ἰωάννου Μαγκᾶς, ἀπαγγλισθέντος ἐν τῇ βαρωνίᾳ κατὰ τὸ 1515 ὡς δολοφονηθέντος τὴν Λουσσότην.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ

ἢ ἐν τῇ ἐξοχῇ Παρακοπῇ εὐρύχωρος οἰκία τῶν Κληρονόμων Γ. Λαγουροῦ.

Ἐχει δεξαμενὴν, φρέαρ, ἐγκατάστασιν ἀστυλῆνης καὶ ἀρκετὰ ἐπιπλα.

Πληροφoρῶνται παρὰ τῇ κ. Ἀνδρ. Μπαλῆ.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΠΑΤΕ

Εἰς τὸ καφεζυθοπωλεῖον Γ. Τσαμασφίρη καθ' ἐκάστην ἀπογευματινὴν καὶ ἑσπερινήν. — Θίασος Ποικιλιῶν (variétés) οἰκογενείας Isolani. — Τελεῖται ὀρχήστρα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρίστου κλειδοκυμβαλιστοῦ κ. C. Mazzoni. — Μέγας κενηματογράφος συστήματος Πατὲ μετὰ τὰς παιζομένας εἰς τὸ ἐν Ἀθῆναις «Ἀττικόν» θαυμασίας ταινίας.

ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑ

τῆς κοινῆς τότε γνώμης κατὰ τῶν ἀπεργῶν. Πρὸ τοῦ Δικαστηρίου ἐτίθετο ἐν ζήτημα Πολιτικοκοινωνικόν, τὸ ζήτημα ἂν ἐπιτρέπηται εἰς τὴν πολιτείαν νὰ παρακωλύη τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐργασίας καὶ νὰ ἀναμειγνύηται εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ πωλητοῦ καὶ τοῦ ἀγοραστοῦ σχέσεις, προκειμένου περὶ ἄρτου, κατ' ἄλλον ἢ ὡς πρὸς τὰ λοιπὰ χρεῖωδη τοῦ βίου τρόπον.

Τὸ ζήτημα ἀλλαχοῦ ἐλύθη ὑπὲρ τῶν ἀρτοποιῶν καὶ τοιουτοτρόπως ἔχει διαρρυθμισθῆ καθ' ὅλον τὸν κόσμον ἢ σχετικὴ νομοθεσία. Παρ' ἡμῖν ὅμως κρατεῖ ἢ ἀπρηχαιομένη μονοπωλικὴ νομοθεσία, ἢ καὶ τοὺς ἀρτοποιούς καταπιέζουσα καὶ τοὺς καταναλωτὰς ἐλάχιστα ἐξασφαλίζουσα, καὶ τὸ Δικαστήριον ἐπόμενον τῇ ἀρχῇ, ὅτι ὁ δικαστὴς δικάζει κατὰ τὸν Νόμον καὶ οὐχὶ περὶ τοῦ Νόμου καὶ θέλον πρὸς τοῦτοίς νὰ διδάξῃ τοῖς ἀρτοποιοῖς τὴν προθυμοτέραν τῶν ὑποχρεώσεων τῶν ἀπέναντι τῆς κοινῆς ἐκπλήρωσιν, κατεδίκασε τοὺς κατηγορουμένους, ἀπορρίψαν μάλιστα καὶ τὴν περὶ ἀναστολῆς τῆς ποινῆς αἰτησίαν τῶν, ὅπερ ἀληθῶς προσεῖλκυσε τὴν συμπάθειαν τοῦ παρ' ἡμῖν κόσμου πρὸς τοὺς φυλακισθέντας ἀρτοποιούς.

Τρίτην παρηκολούθησα τὴν δίκην νεαροῦ ἐργάτου ἐντοπίου ἐργοστασίου, κατηγορουμένου ὅτι διέφθειρεν ἐν αὐτῷ τῷ ἐργοστασίῳ μικρὰν τινα ἐργάτιδα. Ὁ κατηγορούμενος, ὡς ἦν εἰκός, ἠθώθη, διότι τὴν ἐνοχλήν του ἐβεβαίωσε μόνον ἢ μικρὰ παθοῦσα καὶ οἱ οἰκεῖοί τῆς, πρὸς οὗς μετ' ὀλόκληρον ἐβδομάδα ἀνεκοίνωσε τὸ πάθημά τῆς. Ὁ κόσμος ὅμως, ὅστις ἀγνοεῖ τοὺς δικονομικοὺς κανόνας, αὐτὸς ἐφάνη ἀπαιτῶν τὴν καταδίκην του, διότι, ὅτε, μετὰ τὴν ἀθώωσιν τοῦ κατηγορουμένου, εἶδε τὰς πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτοῦ προσελθούσας ἐργάτιδας τοῦ αὐτοῦ ἐργοστασίου ἐν ἀλλοκαλῆ χαρᾷ καὶ γελῶτων συνοδευούσας τὸν ἀθωωθέντα κατηγορούμενον, δὲν ἐκρατήθη πλέον, ἀλλ' ἐν μέσῃ πλατεῖᾳ ζωηρῶς τὰς ἀπεδοκίμασε, συμεριζόμενος τὴν θλίψιν τῶν οἰκεῶν τῆς παθοῦσης, αἰτινες ἀπαρηγόρητοι ἐθρήνουν διὰ τὸ ἀνεπαρόρθωτον πάθημα τῆς κόρης τῶν. Καὶ ἢ ἀποδοκιμασία αὕτη τῶν ἐργατῶν ὑπὸ τοῦ πλήθους ἐκδηλώσαντος τὰς ὑπὲρ τῆς τιμωρίας τῶν διαφθορῶν τῶν κορασιῶν διαθέσεις τοῦ ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι ἐπρεπεν εἰδικῶς αὐτὸς ὁ κατηγορούμενος ν' ἀθωωθῆ, διότι δὲν ἀπεδείχθη, ὡς εἶπον, καθαρῶς ἢ ἐνοχῆ του, μοι ἔκαμε φυσικὰ καλὴν ἐντύπωσιν, διότι εἶδα ὅτι εἶνε βαθέως ἐρριζωμέναι ἐν τῇ παρ' ἡμῖν κοινωνίᾳ αἱ περὶ ἠθικῆς καὶ τῆς προστασίας τῆς τιμῆς τῶν κορασιῶν κοινωνικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἀξιώσεις.

Τέλος τέταρτον παρηκολούθησα τὴν δίκην τῶν κατηγορουμένων ὡς κλεπτῶν τῆς «Μακεδονίας». Ἀλλ' ἐν ᾧ ἀνέμενον, ν' ἀκούσω μαρτυρουμένην τὴν κλοπὴν σαφῶς καὶ ὑπὸ μαρτύρων βεβαίως γνώσεως καὶ ἀληθείας, τοῦναντίον ἐκ τῆς ἀποδεικτικῆς διαδικασίας οἱ κατηγορούμενοι ἀπεδείχθησαν μονονουχὶ γενναῖοι πατριῶται, καθόσον, ἐν ᾧ τὸ πλοῖον, ἐγκαταλειφθὲν ὑπὸ τοῦ πληρώματός του, ἦν εἰς τὴν διάκρισιν τῶν φλογῶν, μόνοι οἱ κατηγορούμενοι, λαβόντες καὶ τὴν ἀδειαν τοῦ ἐν τῇ παραλίᾳ ἀγρύπνου παραμένοντος κυβερνήτου κ. Τσουκαλά καὶ ἀψηφίσαντες πάντα κίνδυνον ἐκ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τῆς βεβαίας ἐκρήξεως τῶν πυρομαχικῶν τῆς «Μακεδονίας» ἤλθον ἐπ' αὐτοῦ καὶ διέσωσαν διὰ μέσου τῶν φλογῶν πλεῖστα ὅσα πράγματα τοῦ πλοίου, παραδώσαντες πάντα ταῦτα ἀμέσως εἰς τὸ λιμεναρχεῖον. Ὡς ἐκ τούτου ἠθωώθησαν ἅπαντες πανηγυρικῶς, τοῦ μὲν κ. Εἰσαγγελέως παραιτηθέντος τῶν λοιπῶν κ. μαρτύρων τῆς κατηγορίας, τῶν δὲ συνηγῶρων τῶν κατηγορουμένων μὴ εὐρεθέντων εἰς τὴν ἀνάγκην ν' ἀγορευώσων. Πρώτην δὲ φορὰν εἶδα κατηγορουμένους κλέπτειν, χωρὶς ν' ἀκούσω καὶ κατονομαζόμενα εἰδικῶς καὶ ὠρακίμως τὰ ἀντικείμενα τῆς κλοπῆς τῶν. Παρατηρητῆς

Σ. Σ. Β. Ἐὰν ἐγνωρίζεν ὁ ἀγαθὸς παρατηρητὴς τὸ ἀπὸ μακροῦ ἀποβὰν κοινὸν μυστικὸν ποί, πῶς καὶ διατὶ ἐξαλειφθῆσαν καὶ ἐκωλοφόρησαν αἱ παραλογώτεροι περὶ «Μακεδονίας» διαδόσεις, δὲν θὰ παρετήρηι τὸ τελευταῖον.

Ἐνοικιάζεται ἐν Ἐπισκοπείῳ μεγάλῃ καὶ εὐάερος οἰκία. Πληροφoρῶνται παρὰ τῇ κ. Μαριγῶ χήρᾳ Ἐμμ. Ἀνδρουλῆ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΤΖΟΛΙΝΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΠΙΘΩΝ ΘΕΟΔΩΡΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ